

Godelieve Belle Rosselle

'Een schoon wuветje'

1906 - 1995

Ze is al tachtig en nog goed te been als Willem Vermandere 'ginder diep in Frankrijk' Godelieve Rosselle uit Poelkapelle leert kennen. In Chaumont-le-Bois woont ze, een dorpje in Bourgondië. Geboeid door 't schoon wuветje maakt hij thuis subiet het liedje: 'La belle Rosselle de Chaumont-le-Bois'.

*'t Was een schoon wuветje
croyez moi
la belle Rosselle
de Chaumont-le-Bois*

W. Vermandere

© foto Guido Degraeve, familiearchiefpekt

op zoek naar geluk en welstand. En Godelieve? 'De groeten en vaarwel', zegt ze op een dag in Poelkapelle, en reist met pak en zak haar vrijer achterna. Ze trouwen er op de 'mairie', krijgen de zegen van de curé en zo wordt Godelieve madame Rosselle.

Het koppel koopt in Chaumont-le-Bois een boerderijtje. Een koeplekske, schrijft ze naar haar familie, een stokoud huis, met stal, wei en enkele 'gemeten' grond. 't Wordt Godelieves thuis voor de rest van haar leven. Een zwaar leven voor haar en voor Jules, in de vreemde, met drie dochters, eindeloos labeuren op 't land en ' moeilijk rondkomen.

Als Jules sterft en de kinderen trouwen en wegtrekken naar de stad, blijft Godelieve alleen achter in haar huzetje. Met een pensioentje, vijftig lapins, een geit, vier canards en een hond. De dochters vinden het maar zielig. 'Maman', zeuren ze, 'verkoop de boel en ga naar 't hospice'. Maar maman vertikt het.

'Totdat 'k kreveer blijf ik hier', verklapt ze die bewuste dag aan Willem. En ze drinken een glas op haar santé en zingen een liedje op haar beauté.

Het *wuветje* heet eigenlijk Godelieve Vanwildemeersch. Geboren in Geluwe, in 1906. Als in 1914 de 'Grote Oorlog' in 't westen vastloopt, vlucht het kroostrijk gezin naar Dikkebus en twee jaar later naar Bretagne. Godelieve loopt er school en leert er rekenen en schrijven. In 't Frans. Na de oorlog keren ze terug naar de Westhoek. Naar Vlamertinge en daarna naar Poelkapelle. Om er te boeren. Maar eerst dient puin geruimd en weer opgebouwd. Wroeten dus. Oud en jong moet aan de slag. 'Nauwelijks vijftien en 't oudste meisje thuis', weet Godelieve nog, 'naaide ik de kleren voor heel de bende. En trok ik bovendien elke week naar de markt van Roeselare met boter, eieren en andere marchandise.'

In de buurt woont Jules Rosselle. En kijk, snelle Godelieve is meteen weg van de jongeman. En hij van haar. Maar net dan verhuizen de Rosselles toch wel naar Frankrijk zeker, weg uit de miserie,

Vermandere ging in de steengroeven van Bourgondië geregeld stenen halen voor zijn beeldhouwwerken en ontmoette daar op een dag zijn belle Rosselle. Sindsdien treedt 'le chanteur et compositeur' er om de twee jaar op in de bomvolle kerk van Chaumont-le-Bois.